

حقوق کارگران و تامین ۳۰ درصد از هزینه های زندگی

داوود میرزایی، دبیر اجرایی خانه کارگر تشکیلات ساوه و زرندیه

جامعه کارگری در شکل گیری و پیروزی انقلاب اسلامی نقش به سزایی داشت و در دوران دفاع مقدس با تقدیم ۱۴ هزار شهید کارگری و پس از آن نیز حضوری موثر داشت. این جامعه خود را عملیاتی کند و در سنگر اقتصادی از اقتصاد کشور دفاع کردند و حتی در شرایط کرونایی نیز یک دقیقه تولید را تعطیل نکرد و صادقانه به عنوان سربازان جبهه اقتصادی چرخ های تولید را به حرکت درآوردند. با این حال متاسفانه حمایت واقعی از جامعه کارگری صورت نمی گیرد. صرف سردادن شعار انقلابی نمی توان مطالبات جامعه کارگری را برآورد کرد بلکه باید در عمل و با گوش دادن به منویات رهبری در حمایت از تولید و سربازان جنگ اقتصادی که همانا کارگران هستند، مطالبات آنان را برآورد کرد.

این روزها به ایام پایداری سال و مطرح شدن موضوع حقوق و معیشت کارگران در سال آینده نزدیک می شویم. از نمایندگان مجلس درخواست می شود که چنانچه اشرفا کامل به وضعیت اقتصادی جامعه کارگری ندارند، از گمانه زنی بی مورد و اعلام اعداد و ارقام غیر کارشناسی خودداری کرده و اجازه دهند شورای عالی کار به استناد ماده ۴۰ قانون کار نسبت به تعیین حقوق و دستمزد جامعه کارگری اقدام کند. با این حال اگر نمایندگان مجلس در راستای کمک به جامعه کارگری دولت را مکلف و ملزم کنند که در شورای عالی کار به عنوان یک کارفرمای بزرگ در کنار بخش خصوصی حضور پیدا کرده و به عنوان یک عضو بی طرف تلاش کند تا کارفرما و کارگر در تعیین حقوق و دستمزد به یک توافق عادلانه دست پیدا کنند، بزرگترین لطف را به کارگران کرده اند. درباره سید معیشتی ۹ میلیون تومانی در نظر گرفته شده برای جامعه کارگری نیز باید گفت که کارگران روزهای سختی را از نظر معیشتی سپری می کنند و دولت باید با نگاه حمایتی نسبت به تقویت سید معیشتی با در نظر گرفتن تمامی نیازهای کارگران اقدام کند. حقوق دریافتی کارگران با هزینه های آنان همخوانی ندارد و تنها ۲۰ درصد نیازهای زندگی روزمره آنان را تامین می کند و حتی بر خورداری از سرزنش و حتی خودرو برای کارگران به یک رویا تبدیل شده است. به دلیل شرایط دشوار اقتصادی و پایین بودن میزان حقوق دریافتی کارگری، ازدواج برای آنها سخت شده و پس از ازدواج نیز از فرزندآوری امتناع می کنند. از همین رو خواستار مشخص شدن حقوق عادلانه برای جامعه کارگری توسط شورای عالی کار هستیم و از دولت می خواهیم با بر طرف کردن مشکل کارفرمایان، اجازه ندهد که مشکل کارفرمایان باعث تحمیل هزینه روی دوش جامعه کارگری شود.

همچنین معتقدم که دولت و مجلس نباید در مواجهه با معضلات، صرفاً صورت مساله را پاک کنند. اینکه گفته می شود از ۴۲۰۰ تومانی فسادآور بوده و موجب رانت خواهد شد، می طلبد که دولت و مجلس بر این موضوع نظارت کامل داشته باشند. باید دانست حذف از ۴۲۰۰ تومانی باعث خواهد شد که صنایع مادر و بزرگ برای تامین مواد اولیه ارز گرانتری را هزینه کنند که در نتیجه قیمت تمام شده محصول افزایش یابد و عمده مصرف کنندگان که قشر متوسط یا کارگران هستند با مشقت و دشواری فراوان باید کالای گران تهیه کنند.

معتقدم پویایی اقتصاد، منوط به انگیزه بالای کارگران در حوزه تولید است و تشکیل شوراهای اسلامی کار و احیای تعاونی های مصرف و مسکن در صنایع موجب تقویت انگیزه و روحیه کارگران در حوزه تولید است. همچنین کمبود نیروی کار در صنعت، نتیجه ارزان قیمت بودن نیروی کار است. امروز هیچ جوانی حاضر نیست با حقوق چهار میلیون تومانی در صنعت مشغول به کار شود بنابراین باید علاوه بر افزایش حقوق و دستمزد، امکانات رفاهی و تعاونی های مصرف و مسکن ایجاد شود تا نیروی کار با انگیزه بالا وارد صنعت شود.

جنجال تازه خرده سودجویان در بزنگاه تعیین دستمزد

خیریه هایی که شرپراکنده می کنند

نسرین هزاره مقدم

«سینه سپر کرده اند تا از حقوق کارگران غیررسمی دفاع کنند، در حالی که به روی خودشان نمی آورند کارگران غیررسمی و بدون حق و حقوق و بیمه، همان هایی هستند که از فرط سودجویی خودشان به این حال و روز افتاده اند!»

«آیت اسدی»، عضو اصلی کارگری در شورای عالی کار، در تقدسوگیری های اخیر برخی نهادهایی که نام خیریه را یدک می کشند، به خصوص انجمن خیریه اصفهانی که با تبلیغات وسیع در فضای رسانهای و شبکه های مجازی، نمایندگان کارگری دستمزد را به اجحاف در حق «غیررسمی کاران» متهم می کند، از تلاش زیر جلدی این گروه ها برای ضربه زدن به مذاکرات مزدی انتقادی کند؛ تلاشی که با خطنه نمایندگان کارگری و تلاش های آنها برای افزایش حداقل دستمزد کارگران مشمول قانون کار، آغاز می شود و هر سال بدون استثنا، نمایشی در چند پرده مشخص را به میدان می آورد.

«حسین حبیبی» عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور نیز این گروه ها را «دایه های مهربان تر از مادر» می نامد و می گوید: «با هدف سودجویی، بخش بزرگی از کارگران کشور را در چاه بی حقوقی و دستمزدهای پایین تر از خط فلاکت سقوط داده اند و حالا خودشان سر این چاه ایستاده اند و برایشان سینه می زنند.»

اواضا می کند: باید از این حامیان دوآتشه کارگران غیررسمی پرسید چرا در کشوری که قانون کار داریم و این قانون به صراحت، هر نوع اشتغال خارج از چتر حمایتی قانون را ممنوع کرده، باید خیل عظیمی از کارگران غیررسمی داشته باشیم؟ راه حل این بی قانونی، از بین بردن هر نوع غیررسمی کاری است نه اینکه ادعا کنیم اگر دستمزد متناسب با خط فقر و براساس الزامات روشن قانونی افزایش یابد، کارگران غیررسمی زیادی می شوند و بازار کار به خطر می افتد.

سرنوشت سرگشاد آن می نوازند

امسال نیز به روال هر ساله، حامیان اشتغال غیررسمی یعنی افراد و گروه هایی که از غیررسمی کاری و دستمزدهای غیرقانونی به شدت منتفع می شوند، به میدان آمده اند تا بگویند «اگر دستمزد مصوب شورای عالی کار افزایش یابد و به خط فقر نزدیک شود، از آنجا که بازار کار و کارفرمایان می توان ندارند، لشکر انبوه

به دلیل شوک درمائی های ارزی و لجام گسیختگی تورم، چندین برابر شده، سودیان گرانی به جیب کارفرمایان رفته و فشار آن بر دوش کارگران و بازنشستگان افتاده، حالا گروهی به نام نهادهای خیریه، نمی خواهند حتی ذره ای از بار این فشار کاسته شود.

استثمارگرانی

که مدافع کارگر می شوند

یک انجمن خیریه که پیگیر اصلاح قانون کار با رفع الزام پرداخت حداقل دستمزد به کارگران است، خطاب به اعضای کارگری شورای عالی کار و در مذمت افزایش حداقل مزد، استدلالاتی ارائه داده؛ استدلالی که مدعی است افزایش دستمزد در شورای عالی کار، هم به تولید ضرر می زند و هم به کارگران.

بخشی از این استدلالات در پاسخ به اعضای کارگری شورای عالی کار آن که همان بحث سید معیشت و کمیته هزینه های زندگی است، الزام آور تراست (چرا که در بند اول، گفته با نگاه به تورم رسمی اما در بند دوم، لفظ الزام آور باید استفاده شده)، گروهی قصد دارند به اسم دلسوزی برای کارگران، برای سودجویی خود راه های قانونی بیابند با این شعار که «مزد رسمی را زیاد نکنید تا کارگر غیررسمی زیاد نشود».

این در حالی است که بر اساس تمام مطالعات انجام شده و شواهد موجود، هزینه مزد و حقوق، به طور میانگین کمتر از ۱۰ درصد هزینه تمام شده کالاها و خدمات را در کشور تشکیل می دهد و در دو سال و چند ماه اخیر که قیمت کالاها و خدمات،

اگر دولت نظارت کند، پدیده ناراحت کننده ای به نام کارگر غیررسمی که معلول سودجویی است، از فضای بازار کار رخت برمی بندد. این سودجویان در آستانه مذاکرات مزدی نشستند و بر سر مزار کشتگان خود سینه می زنند

از افزایش دستمزد، زیرا ذات تعیین دستمزد به روش غلط فعلی به نابودی کارگر رسمی می انجامد و بیکار کردن کارگران در کارگاه های کوچک با ابزارهای قانونی که فشار بر کارفرمای کوچک وارد می کند.»

میلیون ها کارگر در انتظار نتایج مذاکرات مزدی هستند و حداقل فعلا قانون روشن و واضحی در مورد دستمزد وجود دارد. سوال هابسیار است از قبیل اینکه کجای دنیا، با مزد نصف خط فقر، کارگران انگیزه و توان برای کار کردن دارند؟ آیا در کشورهای مترقی جهان مثل انگلستان و فرانسه که اتحادیه ها

و سندیکاهای مستقل کارگری بر سر دستمزد با کارفرمایان چانه می زنند و دستمزد در بسیاری بالاتر از خط فقر واقعی و مستقل محاسبه شده تعیین می کنند، کارگاه های کوچک زمین خورده اند؟ آیا مقصر گسترش بازار کار غیررسمی، کارگران رسمی و بیمه شده هستند یا دولتی که در اشتغال زایی و نظارت تعلل کرده و به همراه کارفرمایان سودجویی که با فرار از اجرای قانون و قانون گریزی، کارگران را به این حال و روز انداخته اند!

آیا فراموش کرده اند که دهه هاست قوانین روشن دستمزدی اجرایی نشده است؟

از آب گل آلود

ماهی های درشت «گرته اند

اسدی در ارتباط با سنگی که این گروه ها مدام به سینه می کوبند و داد حمایت از اشتغال کارگران را سر می دهند، می گوید: اینها مدام به ما نمایندگان کارگری دستمزد می گویند شما نماینده کارگران غیررسمی نیستید و دل تان به حال کارگران غیررسمی نمی سوزد! مقابل با افزایش قانونی حداقل دستمزد به اسم دفاع از کارگران غیررسمی و چنین اظهارات بی پایه ای، پدیده جدیدی است. در اعضای اصلی و اولیه سازمان جهانی ILO است، وجود چنین تبلیغاتی، بسیار عجیب است. در روز روشن، تبلیغ بی قانونی می کنند.

او با بیان اینکه «کارگر غیر رسمی حاصل عدم نظارت نهادهای نظارتی و تخلف کارفرماست» ادامه می دهد: اگر دولتی ها نظارت دقیق می کردند و اگر کارفرمایان سودجو به این راحتی قانون را دور نمی زدند، امروز کارگر غیررسمی نداشتیم. کارگران در این شرایط بد اقتصادی، مجبورند با هر شرایطی کار کنند و کارفرمایان سودجو از این اباب گل آلود، درشت ترین ماهی ها را می گیرند و این کارگران ناچار و

راه حل بی قانونی در بازار کار، از بین بردن هر نوع غیررسمی کاری است نه اینکه ادعا کنیم اگر دستمزد متناسب با خط فقر و براساس الزامات روشن قانونی افزایش یابد، کارگران غیررسمی زیاد می شوند و بازار کار به خطر می افتد

مستاصل را به بدترین شیوه استثمار می کنند. همین نهادهای خیریه در کارگاه های شان به کارگران ۸۰۰ تا یک میلیون تومان حقوق می دهند و حالا می خواهند به این استثمار غیرقانونی، وجهه قانونی ببخشند.

بر سر مزار کشتگان خود

سینه می زنند

آمار دقیقی در ارتباط با تعداد کارگران غیررسمی کشور در دست نیست اما بدون تردید، سودجویی کارفرمایان به همراه عدم نظارت دولتی ها به اضافه پاندمی کرونا که مزید بر علت شده، موجب با لافتن نرخ غیررسمی کاری در بازار کار ایران شده است. «عیسی منصور» معاون وقت

اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در سال ۹۷ سهم اشتغال غیررسمی از بازار اشتغال کشور را ۵۰ درصد دانسته بود. پیش از او «علی ربیعی» وزیر کار پیشین اعلام کرده بود حدود ۱۰ میلیون نفر در بازار کار غیررسمی ایران کار می کنند و براساس داده های رسمی، بیش از دو میلیون نفر از آنها را زنان به خصوص زنان سرپرست خانوار و در معرض خطر تشکیل می دهند در چنین شرایطی، خرده سرمایه داران سودجو و نهادهای ظاهراً خیریه در مقام دفاع از این استثمار غیرقانونی برآمده اند و مدام اخطار می دهند که اگر حداقل دستمزد را به اندازه ای که قانون می گوید اضافه کنید، این استثمار بیشتر و شدیدتر می شود!

موج تبلیغات این گروه ها سنگین است. اسدی می گوید: اگر کارفرما قانون را اجرا کند و اگر دولتی ها به دقت نظارت کنند، پدیده ناراحت کننده ای به نام کارگر غیررسمی که معلول سودجویی خود آقایان است، از فضای بازار کار مارتخت برمی بندد. این سودجویان امروز در آستانه مذاکرات مزدی نشستند و بر سر مزار کشتگان خود سینه می زنند!

رقم ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان مبنایی برای تعیین مزد کارگران باشد

افزایش دهد، تازه به رقم ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان کمیسیون تلفیق برای حداقل حقوق کارمندان می رسد. این کار نیازی به چانه زنی خاصی ندارد چون قبلاً مصوب شده است.

من با رقمی که دولت در لایحه هدف گذاری کرده بود، تفاوت جدی دارد بنابراین فکر می کنم این رقم می تواند مینا و شاخص جدی در تعیین دستمزد کارگران باشد، چرا که به مراتب نسبت به بقیه مولفه ها رقمی که کمیسیون تلفیق تصویب کرده، اثر گذاری اش در تعیین دستمزد کارگران در شورای عالی کار نسبت به بقیه مولفه ها بیشتر خواهد بود.

حاج اسماعیلی تصریح می کند: اگر شورای عالی کار ۶۰۰ درصد به حداقل دستمزد که ۲ میلیون و ۶۵۵ هزار تومان است، اضافه کند و حق مسکن را از ۴۵۰ هزار تومان به ۶۰۰ هزار تومان و بن و خوارسار را از ۶۰۰ هزار تومان به ۷۰۰ هزار تومان

حدود تعیین شده در شورای عالی کار است را در تصمیمات و نظر دولت جست و جو کنید. توجه کنید که دولت پیشنهادی را به مجلس برد که برای کارمندان دولت حداقل حقوق ۴۰۵ میلیون تومان بود اما خوشبختانه مجلس و کمیسیون تلفیق این رقم را نپذیرفت. هم مشکلات اقتصادی کشور و هم بررسی های میدانی از وضعیت اقتصادی مردم، اثر گذار بود تا کمیسیون تلفیق رقم حقوق کارمندان را افزایش دهد.

این کارشناس بازار کار عنوان می کند: رقمی که سخنگوی کمیسیون تلفیق در خصوص حداقل دستمزد برای سال آینده اعلام کردند، ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است. این رقم به نظر

یک کارشناس بازار کار می گوید: رقمی که سخنگوی کمیسیون تلفیق در خصوص حداقل دستمزد برای سال آینده اعلام کردند، ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است. این رقم می تواند مینا و شاخص جدی در تعیین دستمزد کارگران باشد. به گزارش خبر آنلاین، حمید حاج اسماعیلی می گوید: موضوعی که من همیشه در خصوص تعیین دستمزد تأکید کردم، نقش دولت در تعیین دستمزد است. الان هم این موضوع کاملاً جدی است و هنوز دولت است که تعیین کننده دستمزد برای کارگران در کشور است.

وی می افزاید: به هر حال باید رقم دقیق دستمزد را که حد و

جمعی از نیروهای دانشگاه علوم پزشکی یاسوج:

پنج ماه است خبری از حقوق نیست

۲۵ نفر هستیم و آخرین حقوقی که دریافت کرده ایم مربوط به بهار سال جاری است. هر چه پیگیری می کنیم می گویند بیمارستان درآمد ندارد. این در حالی است که اگر درآمد

نیروهای بیمارستان شهدای باشت از زیر مجموعه های دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، چند ماه است که حقوق نگرفته اند. این نیروها در گفت و گو با ایلنا گفتند:

مشخص نشده است. به گفته او، بیمارستان می گوید دانشگاه علوم پزشکی مقصر است و دانشگاه می گوید بیمارستان درآمد ندارد و حقوق شما را نمی دهد و این گونه است که ما سرگردان مانده ایم. این نیروها از مقامات عالی استان درخواست دارند به مساله ورود کنند و دستور پرداخت دستمزد معوق این نیروها را صادر کنند.

ندارند و نمی توانند حقوق بدهند، چرا نیرو جذب کرده اند. یکی از این نیروها می گوید: بقیه نیروهای سایر شهرستان های استان هیچ مشکلی بابت پرداختی ندارند و ماهیانه دریافتی منظم دارند. ما هم با از موم جذب بیمارستان شدید و الان هم بدون پیمانکار هستیم. قرارداد پیمانکار قبلی تمام شده و هنوز پیمانکار جدید با گذشت یک ماه